Liikimisteed. Kihelkonnast läheb läbi Tartu-Valga raudtee (peatuskohad Nõos ja Elvas) ja Tartu-Viljandi ning Tartu-Valga maantee. Vähemate teede võrk on kõige tihedam kihelkonna kaguosas, hõredam aga väheasundatud põhja- ja loodeosas. Liikimisteede keskuseks on Nõo, kust läheb läbi Riia maantee ja kuhu tulevad kokku teed Keeri, Meeri, Pangodi, Luke ja Unipiha mõisast.

Vähema tähtsusega liikimisteena esineb kihelkonna põhjapiiril Emajõgi, mida mööda liiguvad suvel väikesed aurulaevad Tartu ja Virtsjärve vahel. Peatuskoht on Kärevere parve juures.

Majanduslised olud. Majandusliselt on Nõo jõukas ja edasijõudev kihelkond. Põllumaa on üldiselt keskmise headusega, kõige parem Ropka ja Luke vallas. Enamus talusid on keskmise suurusega.

E. Witoff'i foto.

82. joon. Rukkipõld ja kari Vapramäe all, mis tagakohal paistab.

Kihelkonna elanikkude tulualaks on esimeses joones põllundus ja karjandus (82. joon.). Peetakse enamasti kuut põldu, harvemini seitset. Põllutööd tehakse pea erandita masinatega; viimaste arv on kihelkonnas õige suur.

Karja on kõige rohkem angeli ja friisi tõugu, kuna maakarja on vähem. Puhtatõuliste hobuste, lammaste ja sigade kasvatamise peale pole seni rõhku pandud. Väikese majanduslise tähtsusega on kodulindude ja -jäneste kasvatamine, mida toimetatakse ainult kõrvalasjana, oma tarbeks.

Samuti peaasjalikult oma tarbeid rahuldavad viljapuu-aiad ja mesilad. Linna läheduse tõttu toimetatakse siiski nende saadusi vähemal määral ka turule.

Elukutselisi kalamehi kihelkonna alaliste elanikkude seas ei ole. Kevaditi, märtsikuul tulevad peipsi-äärsed venelased Keeri ja Karijärvele kalu püüdma ja toimetavad saagi Tartu turule.